ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ΠΙΤΣΟΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΡΙΑΝΟΣ

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΑ
ΣΙΔΗΡΩΤΗΡΙΑ
ΒΑΦΕΙΑ
Ἀθαράμιλλον
ΣΤΕΓΝΟ
ΚΑΘΑΡΙΣΜΑ

ΑΠΟ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

ΝΩΠΟ ἦταν ἀκόμη τό τσιμέντο πού μόλις πρίν ἀπό λίγο εἶχε ρίξει σέ ἀρκετό πάχος ὁ μάστορας γιά νά καλύψη, ὕστερα ἀπό τό χῶμα, τό χαντάκι, πού κάποιο συνεργεῖο—ἕνα ἀπό τά πολλά πού ἀνοίγουν τάφρους στούς δρόμους καί τά νεζοδρόμια γιά διάφορες αἰτίες— εἶχε ἀνοίξει σὲ μικρή σχετικώς ἔκταση στήν ἄκρη κάποιου κεντρικοῦ δρόμου. Πλάϊ καί ἀπό τίς δυό μεριές εἶχε τοποθετήσει ὕστερα γιά προστασία —μέχρι νά στεγνώση—ξύλινα ἐμπόδια. Ὅμως ὁ μικρός κακομαθημένος ὅλα αὐτά τά ἀγνόησε. Τά δράσκελισε καὶ πάτισε πάνω μὲ τήν πατοῦσα του λές καὶ εἶχε βάλλει στοίχημα νά ἀποτυπώση ἐκεῖ τά ἀχνάρια τῆς ἀνάγωγης συμπεριφορᾶς του.

Δέν ξαίρω ἄν ἐκεῖνη τήν ὥρα τόν πῆρε εἴδηση κανένας μεγάλος κι ἄν ἀκόμη τοῦ τράβηξε τ' αὐτιά ἡ καμμιά «φουσκιά» ὅπως τοῦ ἄξιζε γιά νά τόν συνετίση. Ἐγώ τό κομψό ἀποτύπωμα τοῦ παπουτσιοῦ του εἶδα καὶ ἐπειδή ξαίρω ἀπό τέτοιες «εὐγενικές» ἐκδηλώσεις ὅλα αὐτά τά συνεπέρανα. Ὅπως καί τήν εἰκόνα αὐτή πού δεὶχνει τήν ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων διάθεσή μας νά χαλᾶμε γιά νά πάρουμε τόν ἐπίζηλο καὶ ταιριαστό τίτλο τοῦ «μαστροχαλαστῆ» καὶ νά ἀναπολήσω ἔτσι ἄλλες πολλές ὡραιες πού κατά καιρούς ἔχω ἀποκομίσει ἀπό ἐπισκέψεις μου σέ διάφορα μέρη τῆς πατρίδος μας. Μόνο πού στό σοβαρό αὐτό μειονέκτημα τό κληρονομικό καὶ ἐπίκτητο θά πρέπει νά προσθέσω καὶ μιά ἄλλη ἐγκληματική θά ἔλεγα διάθεση πού μᾶς χαρακτηρίζει, τήν τσαπατσουλιά ἡ τήν ἀδιαφορία πού διαπνέει πολλὲς ἐνέργιές μας στήν ἀντιμετώπιση τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν προβλημάτων τῆς ζωῆς ἀπό τά πιό ἁπλά μέχρι τά πιό ζωτικά καὶ σπουδαῖα, στή διατήρηση δσων μὲ κόπους καὶ θυσίες ἀποκτήσαμε.

Θυμήθηκα λοιπόν ἐπικαίρως τό χάλι πού ἔχει σήμερα τό ὁλότε ὄμορφο καὶ πολιτισμένο παρκάκι πού διαμορφώθηκε, ἐνῶ καὶ μερικά χρόνια, στήν παλιά τῆς Ἡγουμενίτσης κατά τήν δημιουργία τῶν πλέον συγχρόνων λιμενικῶν ἐγκαταστάσεων γιά ὑποδοχή τουριστῶν. Τά ξύλινα παγκάκια κατεστράφησαν, οἱ ὡραῖοι φανοστάτες ἔνας—ἕνας σβύνουν, τά σιδερένια κάγκελα σκούριασαν, τά ρεῖθρα μὲ τίς πελεκημένες πέτρες πού διεχώριζαν τά δρομάκια καί τά παρτέρια ἄρχισαν νά φεύγουν, τά λουλούδια καί οἱ πρασινάδες πού φυτεύτηκαν μένουν χωρίς φροντίδα. Δέν βρέθηκε ἕνα στοργικό καὶ νοικοκυρεμένο χέρι νά τό καθαρίση ἀπό τά κάθε λογῆς σκουπίδια πού συσσωρεύτηκαν. Κι ὅμως ἐκεῖ δαπανήθηκαν πολλά χρήματα.

Στή Ζάκυνθο ὁ λόφος τοῦ Στράνη καὶ ἡ τοποθετησία πού ὁ ἐθνικός μας ποιητής ἐνεπνεύσθη τόν Ὕμνο τῆς Ἐλευθερίας δὲν ἔχει οὔτε ἴχνος ἀνθρώπινης φροντίδας ὅπως ταιριάζει σὲ ἕναν τόσο ἱερό χῶρο. Ἐδῶ καί δυό χρόνια πού τόν ἐπεσκέφθην μοῦ ἔκανε βαθειά ἐντύπωση ἡ τελεία ἐγκατάλειψη παρ' ὅλη τήν καλαισθησία πού διακρίνει τούς εὐγενικούς Ζακυνθίους...

Στήν Ἁγία Λαύρα τό ἁπλό ἀλλά μεγαλοπρεπὲς μνημεῖον τοῦ Εἰκοσιένα πού μαρτυρεῖ μὲ τήν ἐπιβλητικότητα τοῦ ὄγκου του τήν γρανιτένια ἀπόφαση τῶν Ἑλλήνων νά ζήσουν ἐλεύθεροι ἤ νά πεθάνουν καί ὁ χῶρος ὁλόγυρά του εἶναι πνιγμένος στά ἀγκάθια. Μὲ χορταριασμένες τίς πλάκες, γεμάτος κονσερβοκούτια πού ἀφήνουν γιά ἀνάμνηση τῆς διελεύσεώς τους προφανῶς οἱ «εὐλαβεῖς» προσκυνηταί τῶν ἡρωϊκῶν προγόνων μας γιά τούς ὁποίους ἐκεῖνοι ἔχυσαν τό αἷμα τους. Καί νά σκεφθῆ κανείς ὅτι ἕνας ἄνθρωπος σὲ λίγες ὧρες θά μποροῦσε νά εὑρεπεῖση τόν χῶρο. Λυπήθηκα πού δὲν μοῦ ἔμενε χρόνος αὐτή τήν δουλειά νά τήν κάνω ὁ ἴδιος ὅταν ἐδῶ καί λίγες μέρες τό ἐπεσκέφθην..

Ἄφησα, γιά νά κλείσω τό σημείωμά μου, τήν πόλη μας τελευταία. Θά μποριοῦσα δὲ νά ἀναφέρω — δυστυχῶς — πολλά παραδείγματα πού κατατάσσουν κι ἐμᾶς στήν ἴδια μοῖρα ὅσο κι ἄν θέλουμε νά ἐμφανιζόμαστε διαφορετικοί ἀπό τούς ἄλλους. Θά ἀναφέρω λοιπόν τήν τέλεια ἐγκατάλειψη τοῦ ἡλιακοῦ ὡρολογίου στήν ὡραιότερη καὶ πλέον πολυσύχναστη πλατεῖα τῆς πόλεως, στά Ψηλαλώνια, τό ὁποῖον ἔχει δωρήσει ἀπό τό ἔτος 1952 ἡ λειτουργοῦσα τότε ἐδῶ Σχολή Μονίμων Ὑπαξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ. Ὁ δείκτης σκουριασμένος κοντεύει νά φύγη ἀπό τή θέση του, τά χαραγμένα γράμματα καί οἱ ἀριθμοί γιά τούς ὑπολογισμούς σβύστηκαν, τό ὅλο μαρμάρινο βάθρο μαύρισε. Μιά εἰκόνα καθόλου κολακευτική γιά τούς πολιτισμένους Πατρινούς τῶν ὁποίων εἶναι κτῆμα αὐτό τό πρωτότυπο, διδακτικό καὶ πολύ ἐνδιαφέρον ὡρολόγιον.

Σέ φυλή μὲ προτερήματα ἀνήκουμε χωρίς ἀμφιβολία χάρις στά ὁποῖα δημιουργήσαμε πολιτισμούς καί διατηρηθήκαμε ἀλώβητοι ἀνά τούς αἰῶνες σέ τοῦτο τό σταυροδρόμι πού μᾶς ἔταξε ἡ μοῖρα σφιχτά δεμένοι μὲ τίς πέτρες τῆς ἄγονης γῆς μας. Ἀλλά καί μέ ἐλαττώματα τό κυριώτερον τῶν ὁποίων εἶναι ὅτι δὲν τά συνειδητοποιήσαμε οὔτε καταβάλλουμε ὅση πρέπει προσπάθεια γιά νά ἀπαλλαγοῦμε ἀπ' αὐτά. Ἀποτέλεσμα: Δὲν εἴμαστε στή θέση πού μᾶς ἀξίζη. ΔΗΜ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΟΠΤΙΚΑ
ΑΦΟΙ ΜΠΟΓΔΑΝΟΠΟΥΛΟΙ
ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΙ ΟΠΤΙΚΟΙ ΣΤΑ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ M. WISEMAN
PRETORIA OPTICAL COMPANY
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 21 ΕΝΑΝΤΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΟΥ
ΤΗΛΕΦΩΝΟ 33-31 ΠΑΤΡΑΙ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ κ. ΔΗΜ. ΡΕΜΕΝΤΖΗ

ΑΝΑΓΚΗ ΠΛΗΡΟΥΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΕΤΑΞΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Η ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τό πλῆρες κείμενον ἐνδιαφερούσης ὁμιλίας τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Α' Γυμνασίου κ. Δημ. Ρεμέντζη, μέ θέμα «Συνεργασία Σχολείου καὶ Οἰκογενείας», γεμισμένης τήν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα, ἐνώπιον μεγάλης συγκεντρώσεως γονέων εἰς τήν Διακήδειον Σχολήν:

Κυρίαι καί Κύριοι,

Ἡ ὑπό τόν τίτλον «Συνεργασία Σχολείου καί Οἰκογενείας» ὁμιλία μου ἐγκαινιάζει μίαν σειράν ὁμιλιῶν πού ὁ σύλλογος τοῦ Α' Γυμνασίου Ἀρρένων ἔχει προγραμματίσει, ἐν τῇ προσπαθείᾳ του, ὅπως ἐπιτύχει καλύτερον τά ἐπιδιωκόμενα ὑπό τοῦ Σχολείου ἀποτελέσματα.

Ἐκ τῶν πολλῶν θεμάτων παιδαγωγικῆς φύσεως ἅτινα προσφέρονται πρός τόν σκοπόν τοῦτον, ἐξέλεξα τό ἀνώτερον, καί τοῦτο διά πολλούς λόγους, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ κυριώτερος εἶναι ὁ ἑξῆς: Ἄν αὐτήν τήν στιγμήν σᾶς ἐρωτήσω, ὑπάρχει συνεργασία Σχολείου καὶ οἰκογενείας; Ἀσφαλῶς θά μοῦ ἀπαντήσητε, πλήν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, ὅτι ὑπάρχει. Ἐν τούτοις, ἀγαπητοί μου, ἐγώ ἀμφιβάλλω. Συνεργασία δὲν ὑπάρχει, τουλάχιστον ἐκείνη πού ἔπρεπε νά ὑπάρχει, καὶ ὄχι μόνον δὲν ὑπάρχει ἀλλά πολλάκις ἐρχόμεθα Σχολεῖον καί κηδεμόνες εἰς ἀντίθεσιν καὶ ὑβρίζομεν ἀλλήλους, καί Σχολιάζομεν εἰς τά καφενεῖα, ἐλαφρᾶ τῇ συνειδήσει, καί καταφερόμεθα κατά τοῦ Α ἤ Β καθηγητοῦ διότι ἠδίκησεν ὡς νομίζομεν τό παιδί μας. Τό πρᾶγμα δὲ γίνεται ἐγκληματικόν, ἄν σκεφθῆ κανείς ὅτι οὐδεμία διαφορά ὡς πρός τούς ἐπιδιωκομένους σκοπούς ὑπάρχει μεταξύ σχολείου καὶ κηδεμόνων. Καί τό Σχολεῖον καί οἱ κηδεμόνες ἔχουν κοινόν σκοπόν. Καί ὁ σκοπός τοῦτος εἶναι νά δημιουργήσουν ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι νά ἐπιτύχουν εἰς τήν ζωήν καί θά εὐτυχήσουν. Διά νά τό κατορθώσωμεν ὅμως τοῦτο, ὀφείλομεν καί κόπους νά καταβάλωμεν καί πολλάς θυσίας νά ὑποστῶμεν. Βεβαίως. Ἀπαιτοῦνται θυσίαι, χρειάζεται πολύ μεγάλη προσπάθεια, ὥστε νά ἐξέλθωμεν νικηταί ἀπό τόν ἀγῶνα στε νά ἐπιτύχωμεν εἰς τό ὑψηλόν λειτούργημά μας, τῆς μορφώσεως καί τῆς ἀγωγῆς τῶν νέων. Καί ἡμεῖς μὲν οἱ καθηγηταί ὁ ρόλος τόν ὁποῖον κολούμεθα νά διαδραματίσωμε, εἶναι σοβαρώτατος. Τό ἔργον τό ὁποῖον ἀναλαμβάνομεν, εἶναι σύνθετον καί πολύπλευρον. Θά ἔλεγα τό δυσκολώτερον καὶ λεπτότερον, ἀλλά καί σπουδαιότερον, ἀπό ὅσα ἀναλαμβάνει ὁ ἄνθρωπος, ἀφοῦ ὡς γνωστόν, σκοπός τοῦ σχολείου δὲν εἶναι ἁπλῶς καί μόνον νά πλουτισθῇ ὁ νοῦς τοῦ μαθητοῦ μὲ γνώσεις. Δέν εἶναι ὁμόνος ἀποκλειστικός μας σκοπός νά μάθωμεν τούς μαθητάς μας γράμματα. Μᾶς ἐμπιστεύεσθε ὅτι πολυτιμότερον ἔχετε, τά παιδιά σας, καί ἡμεῖς ἔχομεν χρέος νά σᾶς τά παραδώσωμεν ὁλοκληρομένες προσωπικότητες ἱκανοὺς νά ἐκπληρώσουν τόν προορισμόν των ἐπί τῆς γῆς.

Διά νά γίνη τοῦτο ὡς πρῶτον καθῆκον μας ἀναφέρω τήν προσπάθειαν ἣν πρέπει νά καταβάλωμεν, ἵνα οἱ μαθηταί μας πιστέψουν καί τούς γίνουν βίωμα τά ἑλληνιχριστιανικά ἰδεώδη. Τά ἰδεώδη ἐκεῖνα πού ἐγαλούχησαν τήν φυλήν μας ἐπί αἰῶνας, καί ἔκαναν τήν μικράν εἰς ἔκτασιν Ἑλλάδα νά ξεχωρίζη εἰς τόν κόσμον ὁλόκληρον. Τοῦτο ὅμως ὅπως καὶ ὑμεῖς θά καταλαβαίνετε δὲν εἶναι πρᾶγμα εὔκολον. Ἀπαιτεῖται μεγάλη, τεραστία θά ἔλεγα, προσπάθεια, δεδομένου ὅτι τελευταίως ἐπικρατοῦν πολλά ρεύματα καί ἄτινα εἶναι ξένα πρός τήν ἑλληνικήν πραγματικότητα. Ὁ ἑπόμενος σκοπός μας εἶναι νά ἐπιδιώξωμεν νά ἐπιτύχωμεν τήν πνευματικήν των ἐξέλιξιν. Δηλ. ἔχομεν τήν ὑποχρέωσιν καὶ νά τά ἐξοπλίσωμεν μὲ ὅλα ἐκεῖνα τό ἐφόδια, ποῦ θά τά καταστήσουν ἱκανά νά ἀνταποκριθοῦν εἰς τάς ἀπαιτήσεις τῆς συγχρόνου κοινωνίας. Ἀκόμη ἔχομεν ἱερόν χρέος ὄχι μόνον νά μήν προβάλωμεν προσκώμματα εἰς τήν σωματικήν των ἐξέλιξιν, ἀλλά νά βοηθήσωμεν τήν κανονικήν ἀνάπτυξιν τοῦ σώματός των, ὥστε τοῦτο νά καταστῆ σκεῦος δραστηρίας ψυχῆς δύναμις ἀντέχουσα εἰς τήν τραχύτητα τῶν ἀναγκῶν τῆς ζωῆς. Τέλος, ἔχομεν χρέος νά τά κοσμήσωμεν μὲ τάς ἀρετάς εἰς τόν ὁποῖον ἀποδυόμεθα, ὡ-

ὁποῖαι χαρακτηρίζουν τόν ἄνθρωπον εἰς τήν πραγματικήν τῆς λέξεως σημασίαν. Μέ ἄλλας λέξεις, φροντίζομεν ὅσον εἶναι ἀνθρώπινον κατορθωτόν, νά πλάσωμεν τόν τύπον τοῦ «καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ» ἀνδρός τῶν ἀρχαίων ἡμῶν προγόνων. Προηγουμένως ἀνέφερα ὅτι πρέπει νά κάνωμεν τά παιδιά σας ἀνθρώπους. Τήν σημασίαν πού ἔχει ἡ ἐπιδίωξις μας αὐτή ἀναφέρω μὲ τό ἑξῆς: Σήμερον ὅλοι μας γνωρίζομεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος διαθέτει μίαν τεραστίαν πηγήν ἐνεργείας

Εἶναι μία πηγή ἐνεργείας, πού κρύβεται ἐντός ἑνός μικροσκοπικοῦ σωματιδίου πού οἱ φυσικοί τό λέγουν ἄτομον. Τήν ἐνέργειαν αὐτήν ἔθεσεν εἰς τήν διάθεσιν ἡμῶν ὁ μέγας Δημιουργός διά τῶν ἐκλεκτῶν σκαπανέων τῆς ἐπιστήμης, καί τῆς δώσαμε τό ὄνομα ἀτομική ἐνέργεια. Ἀλλά αὐτή δύναται κατά δύο τρόπους νά χρησιμοποιηθῆ. Ἤ αὐτή δύναται νά καταστρέψη τήν ἀνθρωπότητα μὲ ἕναν πυρηνικόν πόλεμον, ὑπολογίζεται ὅτι 20 βόμβαι κοβαλτίου εἶναι ἱκαναί νά ἐξαφανίσουν τήν γῆν, ἤ δύναται νά ἀποβῆ μέσον εὐημερίας τῆς ἀνθρωπότητος. Ἀπό τί ἐξαρτᾶται ὅμως τοῦτο; Ἀσφαλῶς ἀπό τόν ἄνθρωπον. Ἐλθόμεν ἀνωτέρω τούς σκοπούς ποῦ ἔχει θέσει τό σχολεῖον καί, ὡς προηγουμένως εἶπον οἱ σκοποί αὐτοί πρέπει νά εἶναι καί ἰδικό σας. Τώρα ἄς εἴδωμεν μὲ τί μέσα τό σχολεῖον προσπαθεῖ νά ἐπιτύχη τά ἀνωτέρω. Ἡ διδασκαλία εἶναι ἕν ἀπό τά μέσα, ποῦ ἔχομεν εἰς τήν διάθεσίν μας. Δὲν ἀρκεῖ ὅμως ἡ προσπάθεια τοῦ διδασκάλου κατά τήν ὥρα τοῦ μαθήματος εἰς τάς αἰθούσας τῶν παραδόσεων. Διά νά ἐπιτευχθῆ μορφωτική ἐργασία εἰς τήν εὐρυτέραν της σημασίαν, ὡς τήν καθορίσαμεν ἀνωτέρω, εἶναι ἀπαραίτητον νά ὀργανωθῆ καταλλήλως ὁλόκληρος ἡ σχολική ζωή, ὥστε αἱ πάσης φύσεως ἐνέργειαι τῶν διδασκόντων καί τά ποικίλα διώματα τῶν μαθητῶν νά ὁδηγοῦν εἰς τήν πραγμάτευσιν ὅλων αὐτῶν τά ὁποῖα ἐτάξαμεν ὡς σκοπούς τοῦ σχολείου. Διότι ἡ μορφωτική ἐργασία ἀσκεῖται εἰς ὁλόκληρον τόν σχο

Συνέχεια εἰς τήν ὅην σελίδα

καί τάς ἰδιότητας ἐκείνας, αἱ

ΕΝΤΟΝΟΣ ΖΗΤΗΣΙΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ Ἡ ἐξάρθρωσις τῶν βρεταννικῶν λιμένων λόγω τῆς ἀπεργίας τῶν λιμενεργατῶν, τήν στιγμήν κατά τήν ὁποίαν τό ἐμπόριον τῆς κορινθιακῆς σταφίδος, λόγω τῶν προετοιμασιῶν διά τάς ἑορτάς τῶν Χριστουγέννων, εὑρίσκετο εἰς τήν ἀκμήν του, ἔχει προκαλέσει πυρετώδη ἀναταραχήν εἰς τήν ἀγοράν ξηρῶν καρπῶν τοῦ Λονδίνου.

Τά ὑπάρχοντα ἀποθέματα κορινθιακῆς ἔχουν κυριολεκτικῶς σαρωθῆ, οἱ δέ εἰσαγωγεῖς καταβάλλουν ἀπεγνωσμένας προσπαθείας νά ἐξασφαλίσουν ὁσανδήποτε ἑτοιμοπαράδοτον ποσότητα χωρίς νά φέρουν δυσκολίας ὡς πρός τήν τιμήν. Ἀπεναντίας, εἶναι πρόθυμοι νά πληρώσουν πρόσθετον «πρίμ» καθώς καὶ τά ὑψηλά, λόγω τῆς καταστάσεως εἰς τούς λιμένας, ἔξοδα μεταφορᾶς τοῦ προϊόντος.

Οἱαδήποτε ποσότης κορινθιακῆς ἠμπορεῖ νά φθάση μέχρι τῶν Βρεταννῶν εἰσαγωγέων γίνεται κυριολεκτικά ἀνάρπαστος. Ἐνῶ ὅμως τό προϊόν, «σπότ» εἶναι περιζήτητον, αἱ πράξεις ἀγορᾶς ἐπί προθεσμίᾳ εἶναι ἐξαιρετικῶς ἀραιαί, διότι τό ἐνδιαφέρον τῶν εἰσαγωγέων εἶναι συγκεντρωμένον ἐπί τῶν ποσοτήτων τάς ὁποίας ἠμποροῦν νά παραλάβουν ἀμέσως.

Ἀντίστοιχοι εἶναι αἱ διαφοραί μεταξύ τῶν τιμῶν ἐπί προθεσμίᾳ καὶ «σπότ». Αἱ πρῶται ἔχουν ὡς ἀκολούθως:

—Ἀρίστη Καλαμάτας μετρία) μικρή 112—113 σελλ., ἀρίστη Πατρῶν μετρία) μικρή 116 σελλ., ἀρίστη Πύργου μετρία) μικρή 113—114 σελλ. γνησία διαλεγμένη Πατρῶν 113—120 σελλ., ἀρίστη Κόλπου 122—123 σελλ. καὶ ἀρίστη ἀπεξηραμένη ὑπό σκιάν Βοστίτσης μετρία) μικρή 127 σελλ. 6 π.—128 σελλ. 6 π., κατά CWT ΚΑΦ.

Αἱ τιμαί «σπότ» δὲν εἶναι δυνατόν νά καθορισθοῦν, διότι ἐξαρτῶνται εἰς κάθε πρᾶξιν ἀπό τήν ἀνάγκην τοῦ εἰσαγωγέως καὶ τήν σταθερότητα τοῦ πωλητοῦ, εἶναι πάντως κατά πολύ ὑψηλότεραι τῶν τιμῶν ἐπί προθεσμίᾳ.

Ἰταλική ΑΓΟΡΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 50 —ΕΝΑΝΤΙ ΚΑΘ. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
—ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΡΕΙΣ ΣΑΛΑΣ ΑΙΘΟΥΣΑΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΜΑΣ Η ΔΕΥΘΥΝΘΥΝΣΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΓΙΑ ΝΑ ΣΑΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΟΥΝ
Ὑποδήματα ἀνδρικά ραφτά Δραχ. 160
» γυναικεῖα τουαλέτας δραχ. 160
» περιπάτου δραχ. 60

ΠΑΤΡΑΪΚΗ ΠΛΑΚΟΠΟΙΪΑ
ΑΦΩΝ ΛΑΤΝΙΩΤΗ
ΣΥΜΦΕΡΟΝ - ΟΜΟΡΦΙΑ
Τό συμφέρον καὶ ἡ ὀμορφιὰ τοῦ ΣΠΙΤΙΟΥ ΣΑΣ τό ἀπαιτεῖ νά μᾶς ἐπισκευθῆτε.
ΕΚΘΕΣΙΣ ΜΑΙΖΩΝΟΣ 124 ΤΗΛ. 72-115 (ΕΝΑΝΤΙ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
Ἡ LINDE Γερμανίας ἐν συνεργασία μὲ τὴν PHILCO Ἀμερικῆς
Παρουσιάζουν τό τελευταῖο ΘΑΥΜΑ ΤΕΧΝΙΚΗΣ καί ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
LINDE ΤΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ PHILCO

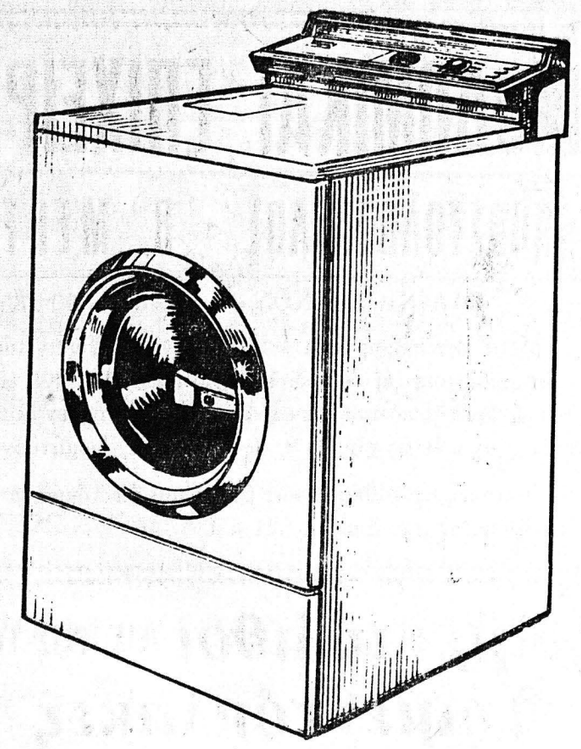

Linder De Luxe
ΥΠΕΡΑΥΤΟΜΑΤΟ

— ΤΕΛΕΙΩΣ ΥΠΕΡΑΥΤΟΜΑΤΑ
— 5 ΣΩΣΤΩΝ ΚΙΛΩΝ ΣΤΕΓΝΩΝ ΡΟΥΧΩΝ
— 14 ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΔΙΑ 10 ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΡΟΥΧΩΝ.

ΠΡΟΣΟΧΗ!
— ΤΑ ΜΟΝΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ ΠΟΥ ΖΥΓΙΖΟΥΝ 126 ΚΙΛΑ ΚΑΙ ΔΕΝ ΠΕΡΙΕΧΟΥΝ ΤΣΙΜΕΝΤΟ
— ΤΑ ΜΟΝΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ ΠΟΥ ΚΛΕΙΔΩΝΟΥΝ.
— ΤΕΛΕΙΩΣ ΑΘΟΡΥΒΑ ΧΩΡΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΑΜΙΚΡΟ ΚΡΑΔΑΣΜΟ ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΤΙΨΙΜΟ
— ΤΑ ΜΟΝΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ ΠΟΥ Ο ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΣΕ ΣΙΔΗΡΕΝΙΟ ΣΚΕΛΕΤΟ.
ΔΙΑΘΕΤΟΥΝ ΤΗ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΠΟΡΤΑ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΩΣ ΡΟΥΧΩΝ ΚΑΙ ΚΟΥΒΕΡΤΩΝ.
— ΔΥΟ ΕΙΣΟΔΩΝ ΝΕΡΟΥ ΚΡΥΟΥ — ΖΕΣΤΟΥ.

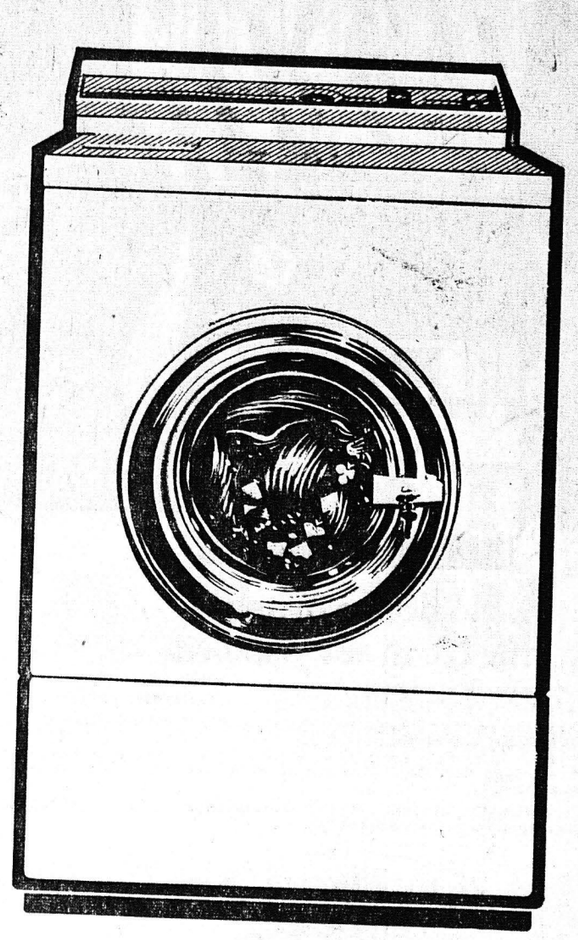

PHILCO
ΥΠΕΡΑΥΤΟΜΑΤΟ

Ἀποκλειστικὸς Ἀντιπρόσωπος
ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ
Ἄνω μέρος Πλατ. Γεωργίου Α' 50 - Τηλ. 39-00 - Πάτραι
ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΜΕΣΟΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ